בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ה**', **כ"ד** ב**אייר** תשס"א (**17** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **39** יום, שהם **חמישה** שבועות ו**ארבעה** ימים לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

השבת, **כ"ו באייר**, היא **שבת מברכים** – אנו מברכים את **חודש סיון** הבעל"ט.
ראש חודש יהיה ביום רביעי.

אנחנו קוראים השבת את שתי הפרשות האחרונות של ספר "**ויקרא**", שהן "**בהר**" ו"**בחוקותיי**". "**בהר**" עוסקת בין השאר בדיני שנת השביעית ושנת היובל; ואילו בפרשת "**בחוקותיי**" יש התוכחה הראשונה בתורה. הפרשה פותחת ברוח אופטימית: "**אם בחוקותיי תֵלֵכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם...וישבתם לבטח בארצכם... והתהלכתי בתוככם והייתי לכם לאלוקים ואתם תהיו לי לעם.**" **והיא ממשיכה: "ואם לא תשמעו לי ולא תעשו את כל המצוות האלה...אף אני אעשה זאת לכם והפקדתי עליכם בהלה... ונתתי פניי בכם וניגפתם לפני אויביכם ורדו בכם שונאיכם ונסתם ואין רודף אתכם..."** [ויקרא כ"ו] על כך הסיפור הבא -

רבים סבורים כיום שבעיות בטחוניות, כלכליות וחברתיות ניתן לפתור בכל מיני דרכים. הם אינם מעלים על דעתם כלל למצוא מזור לבעיותיהם בדרך של: "**אם בחוקותיי תֵלֵכו...**".

הגר"י גלינסקי היטיב להמשילם לבני מאהל בדואי החיים בלב המדבר, הרחק ממקום יישוב. את המים הנצרכים להם למחייתם נאלצים הם לשאוב מבורות הנמצאים במרחק רב ממקום מגוריהם, ולטלטלם בפחים על גבי חמורים. ויהי היום ומספר אנשים מקרב הבדואים ביקרו בכרך הגדול. לתמהונם ראו שאין בני העיר נזקקים להביא ממרחק מימיהם, אלא בכל בית מצוי ברז שממנו נובעים מים מתוקים, צלולים וצוננים. חמדו להם הבדואים את ה"שכלול" הנפלא הזה, ורכשו כמות ניכרת של ברזים על מנת להתקינם בכל אחד מן האוהלים שבמקום מושבם. כאשר תמה מלאכת הרכבת הברזים, נכחו לדעת, לאכזבתם הרבה, כי אין המים יוצאים מתוכם! מיד הזעיקו את בעלי המלאכה מהעיר הגדולה שימהרו ויבואו לראות מדוע הופלו ברזיהם לרעה מן הברזים אשר בכרך. כאשר הגיעו המומחים למקום, פרצו בצחוק גדול ואמרו לתושבי המקום: "כיצד העליתם על הדעשיבואו המים מתוך הברזים? הרי לא הברז הוא נותן את המים. הברז אינו אלא קצהו של צינור ארוך המתחבר בסופו אל המשאבה המעלה ושואבת את המים מתוך הבאר! והנה, **אתם לא התחברתם כלל אל הבאר**, רק נעצתם את הברז לקיר. וכי על ידי כך יבואו המים באוהליהם?!"

זה המשל. והנמשל?

יש מי שחשבו שאפשר להצמיח "עם חדש" – עם ככל הגויים – בארצו, מבלי להתחבר שוב למקור המים החיים – התורה – אלא שאפשר ורצוי לחצוב להם בורות נשברים. השנים הוכיחו שזכינו לבנות בית לתפארת, אך אם אין אנו מתחברים למקורות שלנו, אף החיבור בינינו - בין איש לרעהו - מתרופף, כפי שאנו רואים בימינו אלה. עם זאת, כפי

כניסת השבת (ב"ש): 19^{08}

צאת השבת (ב"ש): 20^{06}

יום נעים ושבת שלום!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 –08 (מרדכי)

בס"ד

"הדף היומי לתולדותנו"

יום **ה**', **כ"ד** ב**אייר** תשס"א (**17** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שיום ירושלים (הקרֵב ובא!) בא בעקבות יום העצמאות, יהי רצון שיקויים בכולם במהרה:

"השיבנו ה' אליך ונשובה, חדש ימינו כקדם." [איכה ה' 21] [מדרש "לקח טוב" על התורה]

כניסת השבת (ב"ש): 19^{08}

צאת השבת (ב"ש): 20^{06}

יום נעים ושבת שלום!

למעוניינים לקבל את הדף, נא התקשרו לטל. 6432843 –08 (מרדכי)